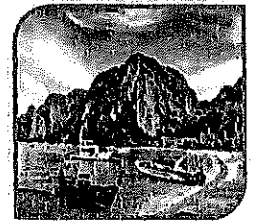

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

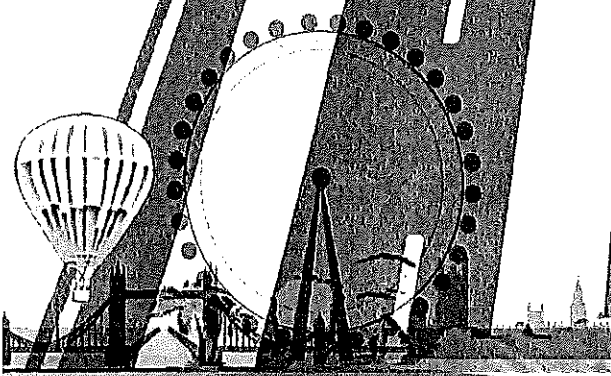
Tourism Disruption : The Way Forward

วันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563

ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก (Online and New Normal Procedure)

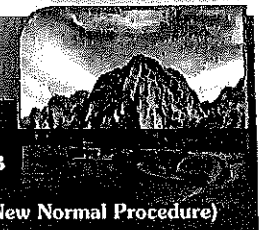
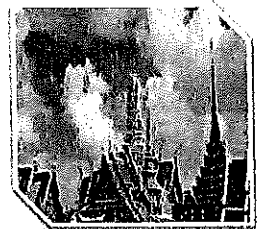
- ✈️ บริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิ่ง จำกัด (TFT) บริษัทในกำกับ บงม. การบินไทย
- ✈️ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน
- ✈️ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ✈️ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ✈️ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ✈️ คณะวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ✈️ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายงานสืบเนื่องการประชุมนักวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

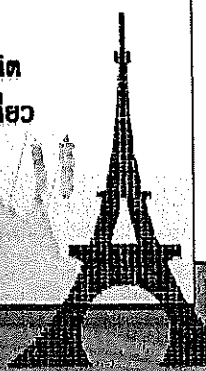
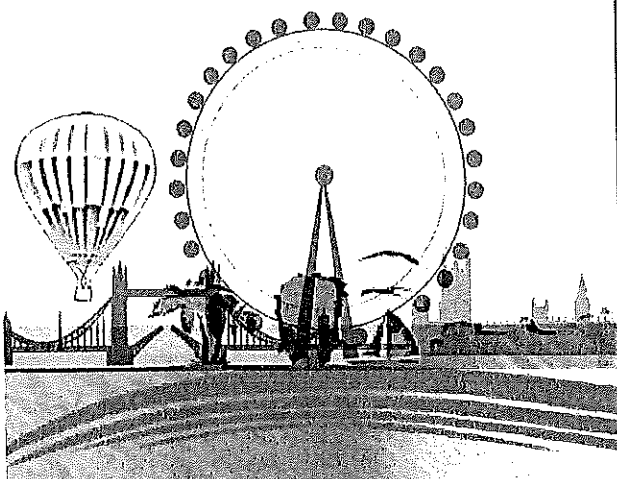
Tourism Disruption : The Way Forward

วันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563

ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก (Online and New Normal Procedure)

- ✚ บริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิ่ง จำกัด (TFT) บริษัทในกำกับ บจก. การบินไทย
- ✚ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
- ✚ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ✚ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ✚ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ✚ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ✚ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Tourism Disruption : The Way Forward

คำนำ

บริษัท ไทยฟลท์เทรนนิง จำกัด (TFT) บริษัทในกำกับ บจก.การบินไทย ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ร่วมกันจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563 ในหัวข้อ “Tourism Disruption : The Way Forward” ในวันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีนำเสนอผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการของคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป ตลอดจนเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์

คณะกรรมการฝ่ายจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกสาขา วิทยากร ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ตลอดจนคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการการจัดประชุมวิชาการทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

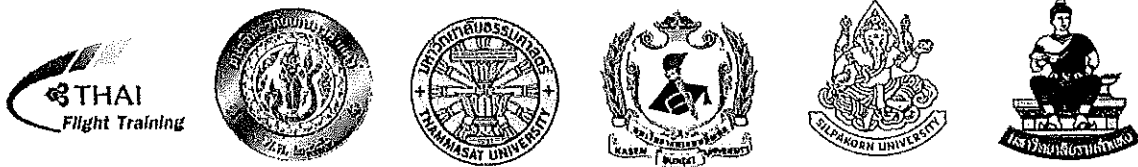

(ดร.อธิป จันท์สุริย์)

ประธานคณะกรรมการดำเนินงาน

ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

Tourism Disruption : The Way Forward

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

ที่ ปชก 01/2563

เรื่อง รายชื่อผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ และรายชื่อผู้จัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

หัวข้อ “Tourism Disruption : The Way Forward”

ด้วยหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม บริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต ร่วมกับ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างบริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิ่ง จำกัด (TFT) คณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีกำหนดจัดงาน ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563 หัวข้อ “Tourism Disruption : The Way Forward” ในวันศุกร์ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวที นำเสนอผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการของ คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป ตลอดจนเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์

เพื่อให้การจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิตจึงประกาศรายชื่อผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการและรายชื่อผู้จัดงานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563 หัวข้อ “Tourism Disruption : The Way Forward” ดังนี้

ผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นพพร จันทรนำชู
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วรลักษณ์ บุญยสุรัตน์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย ปัญญาดี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสันต์ สุทธิพิศาล
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพงษ์ เสนารักษ์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน ปัญญาวุธตระกูล
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย สุขเวชวัฒนกุล
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศรา สุขเพชร
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร แข่งวัง
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ประสงค์ทัน
12. ดร.นีลนารา วงษ์เกิด
13. ดร.เอกฉัตร ต้นศิริ
14. ดร.สมยศ โอง์เคลือบ
15. ดร.วรัชต์ มัธยมบุรุษ
16. ดร.กาญจน์นภา พงศ์พนรัตน์
17. ดร.ภัททิยา ยิมเรวัต
18. ดร.นภัสนันท์ วินิจวรกิจกุล
19. ดร.ปรเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ
20. ดร.พิมพ์มาดา วิชาศิลป์
21. ดร.อิสระพงษ์ พลธานี
22. ดร.เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว
23. ดร.दनัย ลิสวัสดิ์รัตนากุล
24. ดร.สุวรรณา เขียวภักดี
25. ดร.นนท์ฉัตร วีรานูวัตต์
26. ดร.อธิป จันทร์สุรีย์

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิมีหน้าที่

1. พิจารณาผลงานทางวิชาการ ด้านวัฒนธรรม อุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว
2. วิพากษ์ผลงานทางวิชาการ และให้ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการดำเนินงานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ
การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1. รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
2. ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ
การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์	ประธานกรรมการ
3. ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	กรรมการ
4. ผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.สุวรรณา เขียวภักดี	กรรมการ
6. อาจารย์ ดร.อชิป จันทร์สุรีย์	กรรมการและเลขานุการ
7. อาจารย์ชลิต เฉียบพิมาย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

- วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์
- วางแผนร่วมกับบริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิง จำกัด (TFT) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงาน บริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิ่ง จำกัด (TFT) บริษัทในกำกับ บจก. การบินไทย

1. เรืออากาศโท อิทธิพล เจริญสุข	ประธานกรรมการ
2. ดร.ชนะวัฒน์ ศิริจารุอนันต์	รองประธานกรรมการ
3. ดร.เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว	กรรมการ
4. ดร.ดิถนท์ ศุภสมุทร	กรรมการ
5. ดร.นนท์ฉัตร วีรานูวัตต์	กรรมการ
6. นายสมชัย สราญศิริบริรักษ์	เลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

1. วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. จัดเตรียมสถานที่พร้อมอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

3. วางแผนร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงานคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนามัย ดำเนตร	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์จันทร์เมธา ศรีรักษา	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกฉัตร ต้นศิริ	กรรมการ
5. อาจารย์เมทินี วงศ์ธราวัฒน์	กรรมการ
6. อาจารย์ชนม์ชนก ชิตประเสริฐ	กรรมการ
7. อาจารย์ ดร.ชนัญญา ตินตะบุระ	กรรมการ
8. อาจารย์กฤษณพงษ์ ภูกลาง	กรรมการและเลขานุการ
9. นางสาวศิริวรรณ ดาวทอง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

1. วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. วางแผนร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บริษัท ไทยโฟลท์เทรนนิง จำกัด (TFT) วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร แซ่หวัง	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์บุศราพร อุดมพัฒน์	กรรมการ
3. อาจารย์อิทธิพล มะโนน้อม	กรรมการ
4. อาจารย์จุฑามาศ ทิมดี	เลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

1. วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. วางแผนร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บริษัท ไทยไฟลท์เทอร์นนิ่ง จำกัด (TFT) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงานคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร.ชัชฌพงษ์ ศิริโชตินิศากร	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
5. อาจารย์พรหมมาตร จินดาโชติ	กรรมการ
6. อาจารย์ภิญญาพัชญ์ มุณีแก้ว	กรรมการ
7. อาจารย์สไบทิพย์ มงคลนิมิตร	กรรมการ
8. นายเอกพันธ์ ทวานใจ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

1. วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. วางแผนร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บริษัท ไทยไฟล์ท์เทรนนิง จำกัด (TFT) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงานคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. อาจารย์ดารณี พลอยจั่น	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร.เน็ลนารา วงษ์เกิด	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์ ดร.ประเมษฐ์ บุญนำศิริกิจ	กรรมการ
4. อาจารย์ขวัญฤทัย เดชทองคำ	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.ทิพชญา พึ่งชาญชัยกุล	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

1. วางแผนงาน กำหนดประเด็นทางวิชาการ และแนวทางดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. วางแผนร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว และศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บริษัท ไทยไฟลท์เทรนนิ่ง จำกัด (TFT) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร รวมทั้งจัดทำรายงานการประชุมความก้าวหน้าการดำเนินงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นการดำเนินการ

สั่ง ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2563

(ดร.อริป จันทรสุรีย์)

ประธานคณะกรรมการดำเนินงาน

ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2563

แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออก

The Personnel Potential Development Guidelines for Logistics Staff and Logistics
Service Providers in Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand

เฉลิมพล พุ่มพวง¹ ฤกษ์ญา ปิยนุสรณ์²

^{1,2}หลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*ผู้นำเสนอผลงาน E-Mail chalermpol@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบริบทบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 17 ราย โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือบุคลากรทางด้านโลจิสติกส์ 7 ราย และผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์จำนวน 10 ราย

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 6 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 จัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพด้านโลจิสติกส์ให้แก่ผู้ประกอบการไทยที่ทำการค้ากับประเทศต่างประเทศ หรือ ในประเทศในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีหลักสูตรสหกิจศึกษาด้านโลจิสติกส์ร่วมกับสถานประกอบการภาคเอกชน แนวทางที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการโลจิสติกส์ระดับ SMEs ให้มีคุณสมบัติในระดับสากล แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ พัฒนาองค์กรและได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพ และนำไปปฏิบัติงานจริง แนวทางที่ 5 กระจายระดับคนขับรถบรรทุก โดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา โดยภาครัฐร่วมกับภาคเอกชน แนวทางที่ 6 การเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมในภูมิภาคแข่งขันกับต่างประเทศเพื่อจัดอบรมให้ความรู้ในด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

คำสำคัญ : การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the context of Logistics staff and Logistics service providers in Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand, and 2) the personnel potential development guidelines for Logistics staff and Logistics service providers in Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand. The qualitative method was applied in this research. The data was collected by documentary research technique and in-depth interview with 17 key informants including 7 Logistics staff and 10 Logistics service providers.

The results revealed that there were 6 guidelines to develop the personnel potential for Logistics Staff and Logistics Service Providers in Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand which were 1) to organize the logistics training course for Thai entrepreneurs in Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand to create knowledge, understanding and awareness about logistics and supply chain, 2) to create cooperative education in logistics fields with private sectors, 3) to enhance the capability and competitiveness of SMEs Logistics service providers to be internationally qualified, 4) to support the Logistics service providers to achieve Logistics quality and professional certification, 5) to improve language skills for truck drivers, and 6) to establish the logistics center to give advice about international transport to Thai entrepreneurs to achieve the competitiveness.

Keywords : Logistics staff development Logistics service providers Eastern Economic Corridor (EEC), Thailand

บทนำ

ปัจจุบันแนวโน้มการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นอันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ ที่มีการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ผลักดันให้ภาคธุรกิจต้องยกระดับความสามารถในการดำเนินธุรกิจในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ ธุรกิจในปัจจุบันจึงต้องแข่งขันกันด้วยความเร็ว ดังนั้นการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการต้องดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์จึงเป็นทางออกของประเทศไทยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในแง่ของการลดต้นทุน การสร้างมูลค่าเพิ่ม การประหยัดพลังงาน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดังนั้น การบริหารจัดการกระบวนการนำส่งสินค้าจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภคตลอดห่วงโซ่อุปทาน จึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นแหล่งที่มาของความได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งในระดับธุรกิจและระดับประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556: 3)

จากแนวโน้มการเติบโตทางการแข่งขันที่สูงขึ้นและการเปลี่ยนแปลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ อาทิ การรวมตัวของประเทศในอาเซียนภายใต้กรอบความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC – ASEAN Economic Community) ที่เน้นการเคลื่อนย้าย สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานและเงินทุน โดยเสรีมากขึ้น และกรอบความร่วมมือ GMS (Greater Mekong Sub region) หรืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ เน้นการสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างกัน (Connectivity) เพื่อให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยการรวมกลุ่มกันในอนุภูมิภาค (Community) ได้ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจและโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคได้เป็นอย่างมาก ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงเป็นอันดับต้นๆ ในการเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ของอาเซียน ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบโดยอยู่ตรงศูนย์กลางของภูมิภาค และมีพรมแดนที่สามารถเชื่อมต่อกับประเทศเศรษฐกิจสำคัญทั้งสิงคโปร์ มาเลเซีย จีน และเวียดนาม ทั้งยังเป็นประตูสู่ประเทศที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว อาทิ พม่า ลาว กัมพูชา นอกจากนี้ ไทยยังมีปัจจัยพื้นฐานที่ครบครันซึ่งเอื้อแก่การดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) กฎหมาย (Law) ระบบเทคโนโลยี

สารสนเทศ (Information Technology) ทรัพยากรบุคคล (Human Resource) และปัจจัยเอื้อหนุน (Enabling Factor) ที่เกี่ยวกับโลจิสติกส์ (คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2561:1)

รัฐบาลในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) การพัฒนาการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และส่งเสริมการกระจายความเจริญไปในพื้นที่ที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงกายภาพภายใต้ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาความเชื่อมโยงเพื่อเป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ที่สำคัญในภูมิภาคและอนุภูมิภาค จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนรองรับการปรับตัวการเพิ่มผลิตภาพของภาคการผลิต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ และการสร้างความร่วมมือ การเชื่อมโยงโครงข่ายในห่วงโซ่อุปทานทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก นอกจากนี้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทานในภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ และการยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยการเพิ่มมูลค่าจากโซ่อุปทาน สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ และการกระจายกิจกรรมการผลิต การขนส่งของธุรกิจต่างๆ รองรับการเปิดเสรีทางการค้า (คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2561:2)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านบุคลากรและผู้ประกอบการ ให้สามารถแข่งขันได้ต่อไป

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการยกระดับความสามารถในการดำเนินงาน การให้บริการและการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าในทุกขั้นตอนของกิจกรรมโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแต่อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ก็ยังคงต้องใช้แรงงานมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมภายในอุตสาหกรรมให้เดินหน้าต่อไปได้ จากผลการสำรวจแนวโน้มด้านทรัพยากรบุคคลและค่าตอบแทนของประเทศไทย พ.ศ.2559 - 2560 ของ วิลลิส ทาวเวอร์วู้ทสัน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการลาออกของพนักงานสูงสุด ได้แก่ กลุ่มคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโต รวมถึงการที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการจัดการโซ่อุปทานแห่งใหม่ของภูมิภาคอาเซียนซึ่งผู้มีประสบการณ์ทางด้านโลจิสติกส์สามารถย้ายไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่อาจไม่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ได้ ดังนั้นจึงส่งผลให้เกิดการแข่งขันในตลาดแรงงานของบุคลากรด้านโลจิสติกส์มากยิ่งขึ้น

คุณลักษณะบุคลากรด้านโลจิสติกส์ที่องค์กรเอกชนต้องการมากที่สุด คือ การประสานงาน ทักษะการแก้ไขปัญหาและความเข้าใจองค์กร ในขณะที่บุคลากรในระดับผู้บริหารงานจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีความพร้อมที่จะเรียนรู้แนวโน้มใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นภายในตลาดหรืออุตสาหกรรม โลจิสติกส์ รวมถึงนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ และการบริการความเสี่ยง (อรณิชา บุตรพรหม, 2559) โดยองค์กรในอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ควรมีนโยบายการบริหารและจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ที่ให้ความสำคัญในด้านการออกแบบงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการให้รางวัล และด้านการสื่อสารในองค์กรในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์แก่พนักงานในองค์กรโลจิสติกส์ ซึ่งจะช่วยให้พนักงานเกิดความพึงพอใจและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดอีกทั้งยังช่วยดึงดูดเพื่อรักษาพนักงานให้อยู่กับองค์กรได้อีกด้วย (ปิยาภรณ์ หน่อใหม่, 2560)

การจัดการโลจิสติกส์ ถือเป็นแนวทางหลักในการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของทุกภาคธุรกิจปัจจุบันภาคธุรกิจมีแนวโน้มที่จะมอบหมาย หรือเลือกใช้การบริการทางการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ในรูปแบบต่างๆ ที่ตนเองมีความ

เชี่ยวชาญน้อยกว่า หรือมีต้นทุนในการดำเนินงานที่สูงกว่า ไปให้กับผู้ให้บริการโลจิสติกส์ภายนอก (Logistics Service Provider: LSP) ซึ่งมีความสามารถในการดำเนินงานที่ดีกว่าภายใต้ต้นทุนที่ต่ำกว่า (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2560) ปัจจุบันแนวโน้มของการจ้างผู้ให้บริการโลจิสติกส์ภายนอกกำลังได้รับความนิยมซึ่งสอดคล้องและสัมพันธ์ไปกับสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ และการมุ่งเน้นไปที่ความสามารถเชิงธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญพิเศษ (Core Competence) โดยมีลักษณะของการให้บริการ เช่น การให้บริการด้านกิจกรรมการขนส่ง การบริหารคลังสินค้า การจัดการข้อมูลด้านโลจิสติกส์ การจัดการด้านบรรจุภัณฑ์ (Mehmet T., and Seyda S., 2003; Setthakaset P., and Basnet C., 2005)

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม เลือกผู้ให้บริการโลจิสติกส์จากปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือโดยเลือกผู้ให้บริการที่เป็นบริษัทข้ามชาติ เนื่องจากเชื่อมั่นว่าผู้ประกอบการที่เป็นองค์กรของบริษัทข้ามชาติมีศักยภาพมากกว่าองค์กรของคนไทย ทั้งด้านคุณภาพการให้บริการ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้านเงินลงทุนและเครือข่ายกับองค์กรของผู้ใช้บริการเอง (กาญจนาลีตา โสเลิศัญญสิทธิ์ และ ชนงกรณ์ กุณทลบุตร, 2559) ผู้ให้บริการขนส่งโลจิสติกส์ไทยควรมีการปรับตัวในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม โดยการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ให้บริการขนส่งโลจิสติกส์บนแนวคิดการแบ่งปันเศรษฐกิจ (Sharing Economy) เพื่อลดต้นทุน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ธุรกิจ รวมทั้งนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ภูวนธ์อัครนิญกุล, 2562)

จากการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพของการให้บริการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ด้วยเครื่องมือวัดคุณภาพ SERVQUAL ซึ่งวัดใน 5 มิติ ประกอบด้วย รูปลักษณ์ทางกายภาพ ความน่าเชื่อถือ การตอบสนองต่อลูกค้า การสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า การดูแลเอาใจใส่ พบว่า ผู้ประกอบการของประเทศไทยมีศักยภาพและคุณภาพที่ดีกว่าผู้ประกอบการของประเทศลาวในทุกมิติ แต่ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพและการตอบสนองต่อลูกค้าหรือผู้ให้บริการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกอบการไทยไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ รวมถึงด้านความสามารถทางด้านบุคลากร ตลอดจนไม่สามารถให้บริการตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้ เช่น กระบวนการสั่งซื้อสินค้า ความรวดเร็วในการบริการ (ภักดิ์วัฒน์ อินทรวงษ์โชติ, ปภัสร์ชัยวัฒน์, ธนัญญา วสุศรี, ทวีศักดิ์ กฤษเจริญ และจิรัชย์ พุทธิกุล-สมศิริ 2556) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญดา ดอนสมจิตร, ธนัญญา วสุศรี, จิรัชย์ พุทธิกุลสมศิริ, ปภัสร์ชัยวัฒน์ และทวีศักดิ์ กฤษเจริญ ที่พบว่าผู้ประกอบการของประเทศไทยมีศักยภาพและคุณภาพที่ดีกว่าผู้ประกอบการของประเทศกัมพูชาในทุกมิติ แต่ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ ด้านการดูแลเอาใจใส่ การให้ความสนใจในการช่วยเหลือ การให้บริการหลังการขาย ดังนั้น ควรนำกลยุทธ์การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relationship Management : CRM) มาใช้กับองค์กร

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้าน โลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก วัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาบริบทบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาบริบทบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) โดยการศึกษาเชิงเอกสารและใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยใช้เทคนิคสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์และบุคลากรทางด้านโลจิสติกส์ จำนวน 17 ราย

ขั้นตอนที่ 2 นำผลข้อมูลจากการวิเคราะห์มาสร้างแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 1

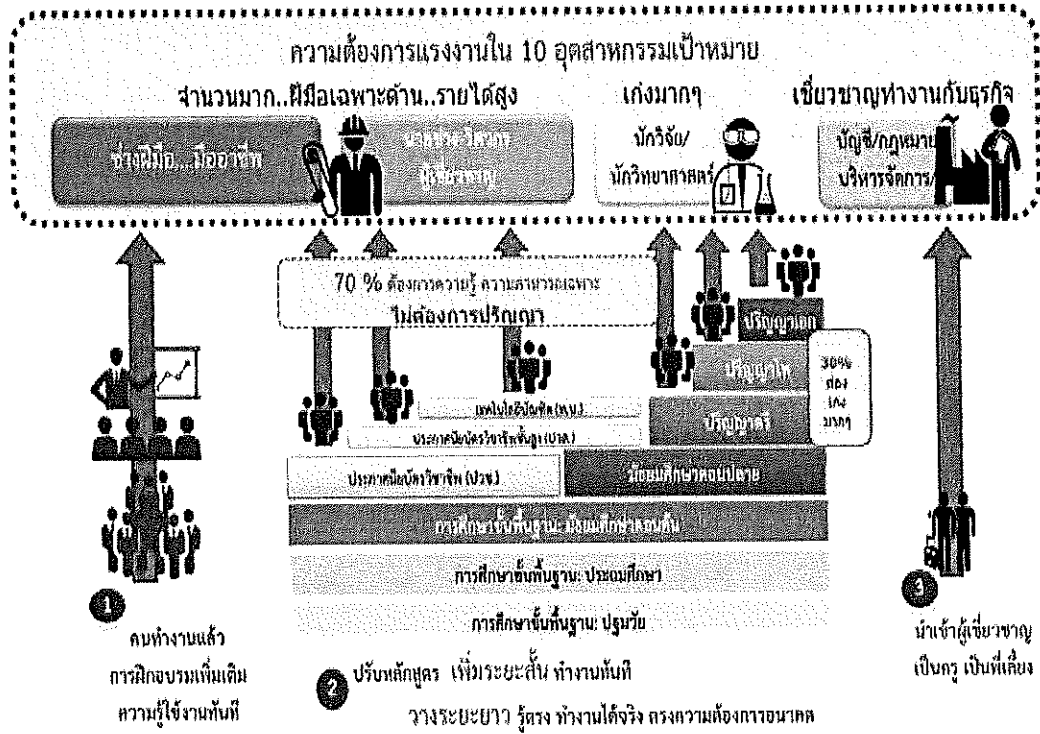
ผลการศึกษาวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัย แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาบริบทบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) พบว่า รัฐบาลต้องการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ พัฒนาประเทศไปสู่ 4.0 ที่เน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและอาศัยกระบวนการพัฒนา 3 เรื่อง คือ 1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเงินนวัตกรรม 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี 3) เปลี่ยนจากภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคบริการมากขึ้น โดยมีแนวทางดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่ พัฒนาเกษตรแบบดั้งเดิมสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการ ผลักดัน Traditional SMEs สู่การเป็น Smart Enterprises และ Startup ที่มีศักยภาพสูง ส่งเสริม Traditional Services ที่สร้างมูลค่าต่ำไปสู่ High Value Services และ พัฒนาแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูงจากนโยบายรัฐบาลที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกโดยยกระดับให้เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงได้ขับเคลื่อนโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Economic Corridor :EEC) ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำในอาเซียน ส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเปลี่ยนอุตสาหกรรมให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต การค้า และบริการได้ในอนาคต

จากแผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.2560 - 2565) ได้มีแผนการพัฒนาบุคลากรและการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรและการศึกษาในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยมีแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

1. การจัดทำมาตรฐานส่งเสริมให้มีการนำเอาผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามา และการอนุญาตให้สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพสูงจากต่างประเทศสามารถดำเนินการในพื้นที่ EEC
2. จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับฝึกอบรมครูผู้สอน ปรับหลักสูตรในสองปีสุดท้ายของการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในโรงงานที่ต้องการเพิ่มทักษะการทำงาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับรองมาตรฐานแล้ว
3. จัดทำมาตรฐานวิชาชีพ และการรับรองมาตรฐาน/คุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ (Skill Set & Competencies)
4. การจัดให้มีห้องแลปกลาง
5. การจัดตั้งสถานศึกษา ศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์วิจัย และการสำรวจศักยภาพความต้องการแรงงาน

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของแผนงาน 1 การพัฒนาบุคลากรและการศึกษา
ที่มา : แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.2560 - 2565)

โครงการหลักสำคัญ เพื่อตอบสนองการผลิตกำลังคนให้เพียงพอและมีคุณสมบัติตามความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษตะวันออก

โครงการหลักภายใต้แผนงาน 4.1 การพัฒนาบุคลากรและการศึกษา	หน่วยงานรับผิดชอบ	ระยะเวลาดำเนินการ (พ.ศ. 2560-2565)						
		ระยะ เร่งด่วน		ระยะ กลาง			ระยะ ต่อไป	
		<60	60	61	62	63	64	≥65
ด้านการพัฒนาบุคลากรและการศึกษา								
การสนับสนุนอาจารย์/นักวิจัยชั้นนำจากสถาบันที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ มาปฏิบัติงานในสถาบันวิจัยในประเทศไทย	สวทช.							
การพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันอุดมศึกษา และอุตสาหกรรมในพื้นที่ EEC กับนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ (Post Doc และ Visiting Professor)	สวทช.							
การร่วมมือกับนักลงทุนระดับโลกนำร่องสร้างแซนด์บ็อกซ์แบบการเปลี่ยนผ่านโรงงานไปสู่อุตสาหกรรม 4.0 ในพื้นที่ EEC	สศค.							
การจัดหาแพลตฟอร์มและเครื่องมือออกแบบวิศวกรรมดิจิทัลภายในศูนย์ออกแบบด้านไอโอที (IoT Design Center)	สศค.							
การพัฒนาหลักสูตรและผลิตบุคลากร ด้านการซ่อมบำรุงรักษาระบบราง ด้านการปรับเทียบและซ่อมเครื่องมือวัดอากาศยาน ตามมาตรฐานระดับนานาชาติ	วิทยาลัยเทคนิคทวาย							
ศูนย์ฝึกอบรม และทดสอบทักษะฝีมือแรงงานวิชาชีพเทคโนโลยียานยนต์แห่งอนาคต (EV/AV) เทคโนโลยีไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ด้านหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ เทคโนโลยีการเชื่อมและแม่พิมพ์ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานวิชาชีพ	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี สำนักงาน คณะกรรมการการ อาชีวศึกษา							
การร่วมมือจัดตั้งสนามทดสอบทดสอบ (Testbed) นวัตกรรมไอโอที และระบบอัตโนมัติในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล	สศค.							
การจัดตั้งหลักสูตรพิเศษ “หลักสูตรการบินพลเรือน”	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ							
ศูนย์ต้นแบบการพัฒนาและทดสอบด้านสมอง จิตใจและการเรียนรู้	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา							
ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือและแรงงานด้านอุตสาหกรรมอาหารและการบริการ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก							
การพัฒนาฝีมือแรงงานรองรับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก EEC	กรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน							
การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาตามความต้องการของประเทศ (ปริญญาดุษฎีต่อเนื่อง)	สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง							
จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานานาชาติ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม							
ศูนย์นวัตกรรมอาหารจากผลิตภัณฑ์เกษตรภาคตะวันออก และศูนย์ฝึกอบรมและทดสอบมาตรฐานวิชาชีพคัลเลอร์หุ่นยนต์อุตสาหกรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก							

■ เร่งรัดดำเนินการเข้มข้น

■ ดำเนินการต่อเนื่อง

รูปที่ 2 โครงการหลักภายใต้แผนงาน 4.1 การพัฒนาบุคลากรและการศึกษา

ที่มา : แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.2560 - 2565)

จากรูปที่ 2 หน่วยงานรับผิดชอบ แบ่งออกเป็นสถาบันการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 13 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาลัยเทคนิคพญา วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ (โดยมหาวิทยาลัยบูรพา) วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันอมตะ

หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง 17 หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์บริการ กองพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ กองการศึกษา (ศาสนาและวัฒนธรรม) องค์การบริหารจังหวัดระยอง กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน (กรมการจัดหางาน) กองเศรษฐกิจการแรงงาน (กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กลุ่มนโยบายและแผนงาน) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานศึกษาธิการภาค 9 สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี ร่วมกับ สฟพ.ชลบุรี เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานการบินพลเรือน เพื่อผลิตกำลังคนให้เพียงพอและมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้บุคลากรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและนักเรียน นักศึกษา มีทักษะความรู้ที่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย รองรับผู้ประกอบการที่จะเข้ามาลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้อย่างเพียงพอ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) บริบทบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกจากเอกสารและการสัมภาษณ์ พบว่า ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับอุปสรรคบางประการเมื่อโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกิดขึ้น เนื่องจากการลงทุนจากต่างชาติที่จะเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนมาก ประเทศไทยต้องมีกฎหมาย และระบบภาษีศุลกากรที่เป็นมาตรฐานสากล และต้องมีกฎหมายที่สร้างแรงจูงใจให้กับชาวต่างชาติที่จะมาลงทุนและทำธุรกิจในประเทศไทยให้มากขึ้น เช่น อาจจะทำให้ชาวต่างชาติมีสิทธิซื้อบ้านหรือที่ดินในประเทศไทยได้บ้าง อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยมีอุปสรรคด้านแรงงาน ที่ยังขาดแรงงานฝีมือ (skilled labor) และแรงงานที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงระบบการศึกษาไทย โดยจัดการเรียนการสอนทักษะและภาษาตั้งแต่ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และพัฒนาความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต ให้มีทักษะในการทำงานมากขึ้น ช่วยลดเวลาในการสอนงาน ณ สถานที่ทำงานได้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักแนะนำการปรับปรุงระบบการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านอาชีวศึกษา และจัดตั้งหน่วยงานเพื่ออบรมบุคลากรให้มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ประเทศไทยต้องพัฒนาแรงงานเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะการพัฒนาให้แรงงานของไทย มีความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญในงานแต่ละด้าน ทักษะฝีมือและทุนมนุษย์ต้องได้รับการสนับสนุนด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาในระยะยาว ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แรงงานไทยมีทักษะฝีมือในการทำงาน แต่ยังขาดทักษะด้านภาษาเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ฟิลิปปินส์ จึงเสียโอกาส ในการเข้าทำงาน ประเทศไทยให้ความสำคัญกับภาคการผลิตและต้องการให้บริษัทใหญ่ๆ เข้ามาลงทุนในประเทศ แรงงานจึงควรมีความยืดหยุ่นและเริ่มปรับตัว พร้อมทั้งจัดอบรมความรู้ให้แก่แรงงานเพื่อรองรับลักษณะงานใหม่ในอนาคต

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูล 17 ราย พบว่า บุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ควรมีการกำหนดแนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 จัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพด้านโลจิสติกส์ให้แก่ผู้ประกอบการไทยที่ทำการค้ากับประเทศต่างประเทศ หรือในประเทศ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการจัดหลักสูตรดังกล่าว สถาบันการศึกษาควรทำความร่วมมือกับผู้ประกอบการที่ทำการค้าระหว่างประเทศ ในการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพด้านโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเป็นมืออาชีพ

ภาคเอกชนไทยในระดับสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย (National competitiveness) และนำไปสู่ การเชื่อมโยงและเติบโตของธุรกิจระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีหลักสูตรสหกิจศึกษาด้านโลจิสติกส์ร่วมกับสถานประกอบการภาคเอกชน จะช่วยให้การสร้าง และการผลิตบัณฑิตด้านโลจิสติกส์ให้มีความรู้ความชำนาญ ด้านโลจิสติกส์โดยเน้นการขนส่งสินค้าหลายรูปแบบกับประเทศใน กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และให้มีการทำการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศที่ทำความร่วมมือ เพื่อได้ทราบถึง บริบทโลจิสติกส์ของประเทศนั้นๆ

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการโลจิสติกส์ระดับ SMEs ให้มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มมากขึ้น โดยให้ความ ช่วยเหลือ สนับสนุนมาตรการทางภาษี เงินทุน และเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้ประกอบการระดับ SMEs มีเงินทุนในการลงทุนการขนส่ง สินค้าระหว่างประเทศ และสามารถนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้ในการติดตามสถานะการจัดส่งสินค้า

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ พัฒนางองค์กรและได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพและนำไป ปฏิบัติงานจริงเป็นที่ยอมรับสามารถนำประกาศนียบัตรลดหย่อนภาษีได้เหมือนการอบรมและพัฒนา

แนวทางที่ 5 การยกระดับคนขับรถบรรทุก โดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา โดยภาครัฐร่วมกับ ภาคเอกชน ที่ประกอบการด้านโลจิสติกส์โดยการจัดอบรมให้ความรู้ด้านภาษาในกลุ่มอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ ให้บริการด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ

แนวทางที่ 6 การเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมในภูมิภาคแข่งขันกับต่างประเทศเพื่อจัดอบรมให้ความรู้ในด้านการขนส่ง สินค้าระหว่างประเทศทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และอบรมด้านภาษาที่ใช้ในกลุ่มอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาวิจัย "แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก" ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จาก แผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย แผนภาพรวมเพื่อการ พัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.2560 - 2565) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In -Depth Interview) ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล หลักจำนวน 17 ราย ทำให้เห็นว่าการศึกษาค้นคว้าพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก ควรมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยประเทศไทยยังขาดบุคลากรที่ความรู้และความ ขำนาญทางด้านโลจิสติกส์ บุคลากรไทยที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับโลจิสติกส์ในระยะเริ่มแรกจึงเป็นบุคลากรที่ปรับเปลี่ยนตำแหน่งมาจาก สายงานต่างๆ ภายในองค์กร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ และความตื่นตัวในเรื่อง ของความรู้ความสามารถด้านโลจิสติกส์ ประเทศไทยมีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการทั้ง ในระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการให้เป็นมืออาชีพ โดยได้มีการจัดกิจกรรมและหลักสูตรการอบรมด้านโลจิสติกส์ที่ส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ โดยการอบรมให้ความรู้ และเพิ่มทักษะให้กับ บุคลากรในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบริหารสูง ผู้บริหารระดับกลาง/ ผู้เชี่ยวชาญ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการการสร้างบุคลากรใหม่ ซึ่ง ต้องการผู้ที่จบการศึกษาหลักสูตรด้านโลจิสติกส์โดยตรง ปริมาณความต้องการบุคลากรโลจิสติกส์ระดับปฏิบัติการยังคงมีอยู่ทั้ง บุคลากรใหม่และความต้องการในการยกระดับ สิ่งที่สำคัญคือการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่เหมาะสมและทันสมัยเพียงพอต่อ แนวโน้มของตลาดและอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความเป็นมืออาชีพ และยกระดับมาตรฐานวิชาชีพด้านโล จิสติกส์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการบริหารจัดการ ระบบโลจิสติกส์ และพัฒนาระบบติดตามและประเมินผล การพัฒนาด้านโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อให้บุคลากรด้านโลจิสติกส์ไทย

มีความสามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ของไทย โดยสามารถกำหนดกลยุทธ์ การเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยหน่วยงานภาครัฐร่วมดำเนินการกับภาคเอกชนปรับปรุงกรอบหลักสูตร การศึกษาสาขาโลจิสติกส์ระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล จัดให้มีหลักสูตรด้านโลจิสติกส์ในสถาบันการศึกษาดังแต่ระดับอาชีวศึกษาจนถึงอุดมศึกษา สนับสนุนองค์กรกำกับดูแลวิชาชีพ มาตรฐานและการประเมินคุณภาพการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันและศูนย์พัฒนาบุคลากร โลจิสติกส์ที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน พร้อมทั้งมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิทยากรมืออาชีพในการถ่ายทอดความรู้ด้านโลจิสติกส์ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อบริหารการพัฒนาบุคลากรที่ได้มาตรฐานและเป็นปัจจุบัน ผลิตบุคลากรด้านโลจิสติกส์ตั้งแต่ต้นน้ำและปลายน้ำในทุกสาขาวิชาชีพให้มีความเป็นมืออาชีพ และมีจริยธรรม พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ เน้นฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะหรือเทคนิคเฉพาะด้าน เช่น บุคลากรด้านพิธีศุลกากร บุคลากรด้านการขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ เป็นต้นสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เพื่อให้กำลังคนด้านโลจิสติกส์มีคุณภาพ มาตรฐาน

มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 6 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ 1 จัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพด้านโลจิสติกส์ให้แก่ผู้ประกอบการไทยที่ทำการค้ากับประเทศต่างประเทศ หรือ ในประเทศ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีหลักสูตรสหกิจศึกษาด้านโลจิสติกส์ร่วมกับสถานประกอบการภาคเอกชน แนวทางที่ 3 ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการโลจิสติกส์ระดับ SMEs ให้มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มมากขึ้น แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ พัฒนาองค์กรและได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพและนำไปปฏิบัติงานจริง แนวทางที่ 5 การยกระดับคนขับรถบรรทุก โดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา โดยภาครัฐร่วมกับภาคเอกชน แนวทางที่ 6 การเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมในภูมิภาคแข่งขันกับต่างประเทศเพื่อจัดอบรมให้ความรู้ในด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ คณบดี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง ที่ได้สนับสนุน ในการพัฒนาอาจารย์ให้มีบทความทางวิชาการ ขอขอบพระคุณในความกรุณาของผู้ให้ข้อมูลทุกท่านทั้งคณาจารย์ และผู้ประกอบการ จึงทำให้บทความวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการด้านโลจิสติกส์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สำเร็จลุล่วง

เอกสารอ้างอิง

- การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทย ฉบับที่ 3 (2560-2564).(2560). แผนยุทธศาสตร์.กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของไทย ฉบับที่ 2 (2556-2560).(2556). การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการโซ่อุปทาน เพื่อความสามารถในการแข่งขัน.กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คณะอนุกรรมการด้านโลจิสติกส์ วุฒิสภา.(2554). “นโยบายการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยปี 2554.” รายงานการศึกษา เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย โดยคณะอนุกรรมการ การคมนาคม วุฒิสภา, สิงหาคม.
- ปิยาภรณ์ หน่อใหม่. (2560). แนวปฏิบัติด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะคงอยู่กับองค์กรของ พนักงานในอุตสาหกรรมโลจิสติกส์. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- พิชญา ดอนสมจิตร, ธัญญา วสุศรี, จิรัชัย พุทธกุลสมศิริ, ปกัศชัยวัฒน์ และทวีศักดิ์ กฤษเจริญ. (2556). การวัดคุณภาพ บริการของผู้ให้บริการโลจิสติกส์ประเทศกัมพูชาเปรียบเทียบกับประเทศไทยด้วย เครื่องมือวัดคุณภาพSERVQUAL. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 16 (มกราคม-ธันวาคม)
- ภัควัฒน์ อินทรวงษ์โชติ, ปกัศชัยวัฒน์, ธัญญา วสุศรี, ทวีศักดิ์ กฤษเจริญ และจิรัชัย พุทธกุลสมศิริ.(2556). ค, ฎ ก า พ ก า ร ให้บริการของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ประเทศไทยและลาว. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. 36 (ตุลาคม - ธันวาคม): 465-475.
- ภูวนัชวรนิฏญกุล. (2562). การปรับตัวของผู้ให้บริการขนส่งโลจิสติกส์ไทยในยุคดิจิทัล.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. 5 (ธันวาคม): 16-30.
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.(2561) "แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.2560 - 2565)" กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.
- สำนักโลจิสติกส์กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. (2556).การเพิ่มประสิทธิภาพ โลจิสติกส์ ภาคอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- อรณิชา บุตรพรหม. (2559).คุณลักษณะบุคลากรด้านโลจิสติกส์ที่องค์การเอกชนต้องการ กรณีศึกษา : ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดปราจีนบุรี. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. 18 (มกราคม - มิถุนายน): 67-80
- Mehmet T., and Seyda S. (2003). A Comparison of Quality Performance Criteria of Logistics Service Providers and Those of Their Customers.International Logistics Congress'2003. June 31-July 1, 2003, Istanbul, TURKIYE
- Setthakaset P., and Basnet C. (2005) Third Party Logistics in Thailand - From the Users' Perspective. In: Kotzab H., Seuring S., Müller M., Reiner G. (eds) Research Methodologies in Supply Chain Management. Physica-Verlag HD. https://doi.org/10.1007/3-7908-1636-1_14